

כolumbia. כמה קמפניין ג'ריך נגנץ סמור מפיסט ומלגה דנ'יס ווילן נט'ן מהם מילס ואולטה גוינס וגינס עלייה למיטן. לנוון סל'ט אט'הו מון קאנטרא: כי אונפה בי. מפאי סלענט טעלן טרי מלה גל סלענטני נא: ישב

בצקן נלעטָה: זורית. צילמת נספה [יקלה כ]
טוקולין ווֹן כמּוֹ טומְסִי ה' ברחת
גדמולה: הבור. קלַיְלָר נְלַעַטָּה:
כל מטהה מטור ווַיְמַטֵּן.
לען מאיס זייפְלִי קָן
התואזרני. בזקן מגילת כל נסמליס:
ונדר ווְאֶלְעָגָן זיידְלִי.
ויזיריגן. בן באכְרוֹן ווְהַמִּילָן זיידְלִי:
ווקראן בזקן ס' כְּלָעַל:
בדבאנזווידט. שעם פְּסָמִיטָן: הוֹן.
כָּל

קתקתען נעריך טוֹן קיינט טאנטה
טומנוו זל יעכג לנטאל גאנט ווומו
אלא צעללהן צל הטעמונט טיס: ו לא
פירישו. למ סדרן מנען: זכרים
בנקבות. צייל טאָה: נקבות בוכרים.
לענין רשיין
ווען וווען חותן
קליען. מחד, נהור.

אבי מושט ווילך ושותם
הלוון שטמכו עצמות נורדים
ערות ושרוד שביעי והקב'ה
רגלים זבינה והשבל וכיוון
ש אמר רב פפא היה ראמרי
גדרות עד אין הירק וגנאלות
תין תפץ בתרמת צורה ופה
פתחה ופה למשה ומשוחט
הקב'ה כל זמן שמביביד
אות נפלויות נפלאים מעשיך
יאשר וזה אדרת גווני זרנוקים

נlion הש"ט
בג' מס' מאט' ואילך. ניטתו
ע' ע"ל: שם מאי' נט'
מן לאל' מט' נט' מט' נט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
תכל'ת ותכל'ת:

נתקה נטול את האוכל ומיה
ל המאווני חיל^א אמר דוד ספלס ט'
געperf יעקב ומספרת את רבע
תשפה שהצדיק נוצר הימנה
הרתו טהורים וקורושים יצין
ייתן מא דכתיב ישבב
צחותר גנים חומר גנים לו
איש מורי עתולה يولדה
אשה מורה תולדה يولדה
רבבי צחוק ופירוש אלה בני
ת בוכרים וחווי בני אלם
גנים ובני בנים אלא מתוך
ישמשבי

הַלְּבָשׁ וְהַלְּבָשׁ נִמְעָן גְּמִיא מִתְּמִימָה
 קְלִיפָה כְּנָן וּמִקְדָּשׁ מִקְדָּשׁ
 צָמֹר וְחֶלֶב יְמִין גְּבַשׁ דְּבוּשׁ
 וְאַלְפָה מִקְוָה: בְּלָא אֶחָד וְאֶחָד

הַמְּלָאֵךְ אֶת־אֹוֹתָיו כִּי־כֵן
הַדָּא גַּן לְשָׁנָה רַאשְׁתְּבָעִי הַוָּא דְּבָתְבִּיכְּ
גַּנוּ נָרָק הַשְּׁלֵבִי וְאָמֵר רַבִּי אַלְעָד לְמָה וְלָ
דוֹמָה בְּמַעַן אַתְּ לְאַנְחָה מִנְחָה בְּסַפְלָל מַטָּם
כְּמַדְוֹן טַמְמָן. קַעַד נְעָמָה גַּן
אָדָם נָרָת אַצְבָּע עַלְיוֹ שָׁוּקָעַ לְכָאן לְכָאן חַנּ

בָּא כְּדַרְך תִּשְׁמִישׁו וְהַפְּכַת פְּנֵיה וְהַאֲנָזֶן
הַוְּפָרָפָן תַּנו רַבְנָן שְׁלָשָׁה חֶרְשִׁים הַדָּאוֹנִים
חַשְׁמִיכְשׁ קִשְׁתָּה לְאַשָּׁה וּגְמֻקָּשָׂה לְולֵד אַמְצִיעִים
קִשְׁתָּה לְאַשָּׁה וַיּוֹפֵה לְלִדְרָאָרוֹנִים פֶּה לְאַשָּׁה
יִפְהָה לְלִדְ שְׁמַתּוֹךְ כָּר נִמְצָא הוֹלֵד מְלוֹכָן

ומתו תנא המשמש מטרו ליום החשעים כאלו שופך רטם מא יד' על אמא מהר' הילמן ומח שבראש לובן שבעין אמר מרווח אודם שמכו^{א'} עוז ובشد^{ב'} גענותן בו רוח ונשמה^{ג'} קילמתר פנים וראית העין ושמיטה הדאן ודבד פה והלְּזַבֵּחַ גָּזֶבֶת וזו לכאורה מושולק בעקב' מואל בלען ובלען אביו ואמצ מות לנטו

הויל עלה לממעלה דרש רבי יוסי הגלילי מא דכתיב ^{עושה} אונד (ה) על כי נ

בשניהם נבי אדם שצוא לסתורתו יש לו קץ לאחר טהון וזה חיל מחוץ למג'ו
של חכמו בם התחל מודה ומשבח לך נאמר ישוב אפק ותנהמץ והינו
עושה נפלאות (נדבות) לבנו ובנו שם בכחו לעולם אפיו בעל הנס
חנינא בר פפא מא דכתיב א"ר וחכמי ויתר וכל דרכי הסכמה מלמד י'

ובדבר זה מוד נספת עין וכחיב נאם הגבר שום הען והעט ואמר ר' עומה בלילה הוא מלמד שהקב"ה סייע באזנו מעשה שנאמר יושבר לישבר אמר רבי יצחק אמר רבי אמר אמי אשה מורהת תחולת يولדה וכבר נקבה שנאמר אשה כי תוריע يولדה ונבר חנוך רבנן בראשונה היו אמורים לומר איש מוריע תחולת يولדה ונקבה ולא פירשו הטעמים את הדבר עד שבכבר איש נקבה שולחה לעקב בפין ארום ואות דינה בטו תלה הטעמים בנקבות ונקבות

[כינ. יפה נולע אל פ"ז; חנינה] [כינ. צי' יומם מ-; וכותב ותאורני חול (טאנט ט)]

